

Lea Kognistix Super-Gaia

Bjarne Benjaminsen

Svosj! Svisj! Gjennom superspace.

Jeg-et flimrer, vibrerer i ett med

hele menneskehetens samlede virtuelle kunnskap.

Sjelen gløder i

det kollektivt bevisste.

Det elektriske osean.

Det virtuelle rom

hinsides hver enkelt av oss.

Dr. Dingo, fryktet dusørjeger

i fem verdensdeler:

Bang! Ka-boom!

Virtuelle gønnere!

Innhyllet i svart frakk:

Sikkerhet mot virologisk angrep,

og stealth-teknikk som skjuler spor.

Dusør på Lea Kognistix'

virtuelle hode.

Hvor gjemmer hun seg?

Svisj! Svosj!

Lea Kognistix, virtuell geriljakriger

i det tjuende århundre:

Sabotør.

Den største fare for personvernet

i egen person.

Kroppsfanatiker, vil tilbake til

ei tid da menneskekroppens begrensninger

bestemte våre livsmuligheter.

Ønsker at nettet

faller sammen

omkring oss.

Vil utradere våre virtuelle mønstre,

vår hundre år gamle kulturarv.

Drepe våre virtuelle personligheter.

L. K. slåss for at menneskene skal reise seg fra setene, rive av seg

plastkablene

og gå ut i Gamle Verden igjen.

Prisgitt naturen

liksom dyr.

Lea Kognistix:

Verdens farligste person,

alltid i kvinneskikkelse

med pistol.

Hvor skjuler hun seg nå?

Dr. svelger en ampull:

Ultragrønn elektrisk multi-D synsevne.

Gjennomtrenger filsystemene,

blar gjennom rotmappene

med stive, metalliske fingre.

Ansiktet skarpt og alvorlig.

Det rene subjekt:

Dr. Dingo Dachs, snusesnut.

Nå kommer snusfornuften og hugger klørne sine i deg,

Lea Kognistix.

Naken kvinneskikkelse

svømmer fritt i det elektriske

osean.

Langt, svart, gyllent, blått hår

flyter utover som en datalgekoloni,

tar inn impulser fra dataverdenen og programmerer løpende inn nye direktiver,

driver Personen videre

langs understrømmene:

Subversiv subjektivitet.

Naken fryd.

Virtuell kroppslighet.

Men hun er ikke alene, L.K.

Hun går under mange navn

og hun deler sin identitet med brødre og søstre, medmennesker.

Den ultra-identiske gerilja:

Progressiv-reaksjonær samfunnsfare.

Merleau-Ponty-bandene.

«Skjønnhet skal frelse verden!» synger Kognistix:

Gjenlyd gjennom hele digitalgalaksen.

Dr. Dingo Dachs Dagger,

livsfarlig profesjonell korporativ statsansatt

fryktet på fem digitalkontinenter, på åtte milliarder kloder i digitalgalaksen.

Som en spiss kule, en lydløs rakett

tar han en geometrisk snarvei,

følger sporet etter skjønnheten,

duften av gerilja-parfyme.

Han arbeider alene, kjapt, effektivt, uten spor.

Korporativ strategi, ingen grunn til å

forstyrre almuen

med vold og filosofi.

Pang! Pang!

Gønner-eksplosjoner!

Blødende kvinnekropp, gråtende øyne...

OG SÅ

ET GIGANTISK KYSS

gjennomvæter frakken, virtuelt sikkel renner fra doktorens bartepryd.

Et programmert bilde.

En narrekode.

Lea Kognistix skjuler seg bak flere lag

av virkelighetsbeskrivelse.

«Kom fram, dataskjøge!

Du trussel mot alt som er samfunnsgavnlig!

Anarko-primitivist og fremtidspotter!»

«Jeg er her!

Og her!

Her er jeg!

Ser du meg ei!

Her borte ... og her

Er jeg.»

Hår, gyllent, oransje, brunt,

fanger inn den svartfrakkledde,

det korporative sendebud.

Digitalgene dufter nytt, forskjellig.

Farlig nært!

En felle! For sent!

Dr. Dingo Dachs Dagger Dividend:

Overrumplet, overmannet,
overvunnet.
Smaken av kjøtt, lukten av hår.
Digitale minner slettes ut.
Bevisst, bestemt.
Subjektet vil ut
og opp.
Ut i det nye.
Bli natur.
Og kropp.
En ny mann våkner med et hyl.
Plastkablene slengt til side sim-sala-bim.
«Hvor er jeg?»
«Gamle Verden,»
svarer filosofen,
datapionéren,
fremskrittforskeren.
«Gå ut i verden!» sier hun.
«Hvert steg
er et skritt
i riktig retning.»
Koblet fra enhver identitet
tar en naken, skjelvende mann
sine første skritt
ut i Virkeligheten ...

Diktnovellen er tidligere upublisert, skrevet av Bjarne Benjaminsen.

Illustrasjon: Thore Hansen, hentet fra [... som duften av en drøm ...](#)